

Gosti so odšli: midva ostaneva sama, sedeva drug proti drugemu in si zažgeva molče smodki. Silvijo je bil žalosten; ni bilo več sledu njegovi krčeviti veselosti. Mračna bledost, lesketajoče oči in gosti dim, vzdigajoč se iz smodkinega konca, delali so pravega hudobca. Preteklo je nekoliko minut in Silvijo je prikinil molk.

„Mogoče, da se ne vidiva nikdar več“, reče mi. Pred odhodom hotel sem se z vami pogovoriti. Mogli ste opaziti, da se jaz malo brigam za mnenje družih ljudij, toda vas ljubim in čutim z vami, težko bi mi bilo ostaviti neopravičen vtis.“

Vstane ter začne stiskati tlečo svojo smodko, jaz pa sem molčal in povsili oči.

„Čudno se vam je zdelo, povzame zopeč, ker nisem zahteval zedoščenja od tega pijanega norca R . . . Vsi ste priznali, da je njegovo življenje v mojih rokah, ker sem imel pravico določiti orožje, a moje je skoro popolnoma varno, mogel bi pripisovati mojo zmernost sam velikodušnosti, toda nočem lagati. Če bi mogel kaznovati R . . . , ne da bi postavil svojega življenja v nevarnosti, ne bi mu za nič odpustil.“

Gledal sem sè začudenjem na Silvija. Tako priznanje me je popolnoma razjarilo. Silvijo je nadaljeval.

„Ravno tako je: jaz nimam pravice, izposiavljam sebe smrti. Pred šestmi leti sem dobil zaušnico, in sovražnik moj je še živ.“

Postal sem silno radoveden. „Se niste ž njim pretepali“ ga vprašam? „Ali so vaju okolnosti narazen spravile?“

„Pretepal sem se ž njim“, odgovori Silvijo, in glej spomin najinega dvoboja.

Silvijo vstane in potegne iz škatlje rudečo kapo še zlatim čapom, s trakom (to, kar imenujejo Francozi bonnete police), dene jo na glavo — bila je prestreljena od vrha do čela.

„Vi neveste“, nadaljuje Silvijo. „da sem služil v . . . huzarskem polku. Značaj moj vam je znan, navajen sem igrati prvo ulogo, in v mladosti je bila to moja strast. V naših časih je bila drznost v modi, jaz sem bil prvi drznež v armadi. Ponašali smo se s pijančevanjem, jaz sem prekosil v pijančevanju slavnega Burcova, opevanega od Denisa Davidova. Dvoboji so se ponavljali vedno, jaz sem videl vse in sem se nekterih tudi dejanski udeležil. Tovarši so me obožavali, poveljniki polka so me vedno spremljali in gledali na me, kakor na potrebno zlo.“

„Veselil sem se mirno (ali nemirno) svoje slave, ko je stopil k nam v službo mlad človek bogate in poznate rodovine (nočem imenovati imena). Svoje življenje nisem srečal tako srečnega človeka! Mislite si mladost, nadarjenost, lepoto, najbolj razposajeno veselost, najbolj brezskrbno hrabrost, slavno ime, denar, kojega je imel brez števila in katerega mu ni nikoli zmanjkalo, in predstavljajte si, kaj je moral on učiniti med nami. Moja prva uloga se je umikala. Zaslepljen po moji slavi, začel je

iskati moje družbe, toda jaz sem ga sprejel hladno in on se je oddalil brez vsake zamere. Začel sem ga sovražiti. Njegovi uspehi v polku in ženski družbi spravili so me v popolno obupnost. Začel sem iskati prepira; na moje epigrame odgovarjal je v epigramih, kateri so se mi zdeli vsikdar nepričakovani in ostreji kakor moji, in kateri so bili končno nepopisno veseli: on je molčal, a jaz sem mu nagajal. Naposled nekda na bali pri poljskem mestjanu videl sem, da je on predmet zanimanja vseh dam zlasti gospodinje same, ki je bila z menoj v zvezi; povem mu na uho nekaj zarobljenega. On se raztogoti in mi da zaušnico. Zgrabiva si sablje, dame omedlé, spravijo naju narazen in še to noč se odpeljeva na dvoboj.

„To je bilo ob jutranjem svitu. Jaz sem stal na določenem mestu z mojimi tremi sekundanti. Z neizrečeno nestrpnostjo sem pričakoval svojega protivnika. Pomladansko solnce je vzšlo in žarki so že pripekali. Zagledal sem ga od daleč. Šel je peš, se sabljo, z jednim spremljajočim sekundantom. Šli smo mu naproti. On se približa, držeč kapo napolnjeno s črešnjami. Sekundanti so nama odmerili dvanajst korakov. Jaz sem moral prvi streljati, toda hudoba je hotela, da se nisem zanesel na roko in, kakor bi si hotel oddahnuti, odstopil sem mu prvi strel; moj protivnik ni privolil. Začnemo žrebat: on večni ljubimec sreče, potegne prvo številko. Pomeri in mi prestreli kapo. Vrsta je prišla name. Njegovo življenje je bilo na konec v mojih rokah; gledal sem ga pohlepno, trudeč se dočakati vendar jedno mesto na nasprotniku. On je stal s pištolo, zbiral zrele češnje iz kape in metal košice, ki so letele do mene. Njegova malomarnost me je razjezila. „Kaj ti koristi, sem si mislil, vzeti mu življenje, ko ga on prav nič ne ceni?“ „Vi me prav nič ne motite, odvrne mi on: izvolite vstreliti, in sicer, kakor vam drago, — vi ste še strel na dolgu; pripravljen sem vam vsikdar ustreči. Jaz se obrnem k sekundantom, naznamim, da ne maram sedaj streljati, in s tem se je končal dvoboj“ Jaz sem šel v pokoj ter se nastanil v tem mesteci. Od tega časa ni pretekel ni jeden dan, da bi ne bil mislil na osveto“

(Dalje sledi.)

Novice.

— Cesarjeva zahvala „župan Hribar prejel je od c. kr. deželnega predsedstva za Kranjsko nastopno naznanilo. Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo je vsled razpisa Nj. Ekscelence c. kr. ministerskega predsednika kot ministranjih stvari od 1. septembra letos št. 6927 blagovolilo najmilostneje dovoliti, da se 472. na županskem shodu zbraslovenskim občinskim predstojnikom za poslano udanostno brzojavko sporoči Najvišja zahvala“

— Osebne vesti. Stolni kanonik dr. I. Koren je imenovan pravim konzistorijalnim svetnikom, profesor dr. Josip Dolenc pa konzistorijalnim svetnikom. — Sodni pristav v Tolminu dr. Viktor Ahazhizh je premeščen v Sežano. — Okrajni komisar v Velikovecu Jos. Kremenšek je imenovan

deželnovladnim tajnikom v Calovcu. — Poročnik pri pešpolku št. 17. Rudolf Detelaje premeščen k žandarmeriji. — Sodni tajnik v Celju Makso vitez Langer je imenovan deželno sodnim svetnikom istotam. — Namestnik višjega državnega pravdnika v Gradcu Makso Bouvier je imenovan deželno sodnim svetnikom v Gradcu. — Beneficijant na Vačah Karol Jaklič pride kot župni upravitelj na Prežganje, kapelan Andrej Krajec iz Šmihela kot beneficijant na Vače. — Novomašnik J. Hartman gre za kapelana v Šmihel, kapelan v Poljanah Jos. Švigelj v Senožece, in kapelan Valentin Oblak iz Senožeč v Poljane. — Živinozdravnik v Ljutomeru Alojzij Pavlin, je imenovan oskrbnikom mestne klavnice ljubljanske.

— **Iz življenja umrle cesarice.** Od smrti nadvojvode Rudolfa pokazali so se pri cesarici prvi simptomi nje hude srčne bolezni. Širom sveta iskala je miru in tolažbe svoji duši, iskala zdravja za svoje telo. Popotovala je iz dežele v deželo, iz mesta v mesto. Skoro ga ni znamenitega kraja v Švici, Italiji, Španiji, Algirju, na Grškem, kjer ne bi bivala vsaj nekoliko časa visoka gospa. Od dolzega popotovanja odpočila se je najraje na svojem gradu Achilleonu na toli priljubljenemu jej otoku Krfu. Nekaj časa je mislila visoka gospa, da lahko živi o samem sadju in ni razven tega nič drugega uživala.

— **Blagoslovljenje gasilnega orodja na Dobrovi** se je vršilo dne 11. t. m. Blagoslovil je orodje knezoškof dr. Jeglič sam.

— **Razstava slik.** Akademski slikar Jos. Germ je priredil v Rudolfinumu razstavo slik, katera je vredna občne pozornosti. Razstavljene slike svedočijo, da je Germ lep talent, od katerega smemo še mnogo pričakovati.

— **Šola Glasbene Matice v Novem mestu.** Pouk na tej šoli, kateri je želeti najlepšega uspeha, se začne 19. septembra.

— **Razpisano** je mesto poštnege odpravnika pri poštнем uradu v Orteneku, v političnem okraju Kočevskem.

— **Sadna razstava združena s poskušnjo kranjskih vin,** katero je nameravala prirediti c. kr. kmetijska družba kranjska dne 15. oktobra v proslavo cesarjeve vladarske petdesetletnice, se ne bo vršila z ozirom na smrt cesarice.

— **Aretovan anarhist.** V Št. Petru na Krasu so v ponedeljek aretovali uradnika Julija Kollerja iz Reke, ker je kričal „Živela anarhija“. Kričal je to z ozirom na umor cesarice. Kollerja so odpeljali v zapor v Postojno.

— **Demonstracije proti laškim delavcem** piše „Slovenec“ in lažnjiva tetka „Tagespošta“ v Gradcu, so se baje tudi kaznjenci udeležili. Kakor iz gotovevega vira vemo, so se kaznjenci na prvi klic paznikov takoj zbrali in so popolnoma mirno na svoj dom odšli.

— **Protiitalijanske demonstracije.** Povodom žalostne smrti presvetle cesarice so se v raznih mestih zgodile demonstracije proti Italijanom. V Ljubljani so te demonstracije uprizorili slovenski zidarji, kateri so laške delavce pregnali s stavbišč. Dosti večje so bile demonstracije v Trstu. Avstrijsko misleči delavci so v Trstu priredili obhod po mestu v znak sožalja. Iredentovci so bili tako nesramni, da so isti dan, v nedeljo, priredili javne koncerte in zabave. To je ljudstvo tako razdražilo, da je naskočilo najprej dotične lokale in potem še druge, priznane iredentovske ter jih povse ali deloma demoliralo. Izgredi so se ponavljali štiri dni. Moralo je posredovati vojaštvo. Izgredi so bili tudi v Nabrežini in v Devinu.

— **Redek slučaj.** Na prostijskem vrtu v Novem mestu je videti na jednom drevesu debele, skoro zrele hruške, na vršičku bujno cvetje, listja pa nič.

— **Vinska letina.** Glasom došli poročil bo letošnja vinska letina na Dolenjskem prav dobra.

— **Primorski listi** bridko tožijo, da je bil v izključno slovenski Tomaj poslan kaplan, kateri ne zna nobene slovenske besede, v slovenskih Barkovljah pri Trstu pa da so bile uvedene popolnoma nepotrebne italijanske pridige.

— **Lev Nikolajevi Tolstoj,** svetovnoslavni ruski pisatelj, je dne 9. t. m. praznoval sedemdesetletnico svojega rojstva.

— **Tatinsko družbo ciganov,** broječa kacic dvajset glav, ujeli so metliški in karlovški orožniki v nekem gozdu ob kranjski meji. Ta družba je že več let obiskovala kranjske kraje in tu izvršila mnogo tatvin. Ukradenega blaga našli so orožniki dve jami polno.

— **Nemška birokracija,** nezmožna slovenskega jezika se v naših krajih čedalje bolj mudi. Iz imenovanja uradnikov se da sklepati na vladne namene. Iz imenovanja uradnikov na Slovenskem izhaja, da hoče vlada umetno narejeno prevlado Nemcev in Lahov na slovenski zemlji na vse možne načine utrditi, sosebno z nastavljanjem nemških uradnikov. Finančnim ravnateljem na Primorskem je imenovan Nemec Zimmerman, kateri ne zna slovenski, deželnonarodnim svetnikom v Mariboru je imenovan Nemec Bonvier, kateri ne zna slovenski, namestnikom višjega državnega pravdnika v Gradcu bo imenovan Nemec Goriup, kateri ne zna slovenski, notarjem v Ljutomer pa je imenovan Nemec Thurn, vsled česar je v nevarnosti slovenskega večina v celjski notarski zbornici.

— **„Zbor varnosti.“** Z ozirom na neznosne razmere, katere vladajo v Celju, v Celovcu, v Mariboru, v Gorici, v Trstu in v Pulju je „Edinost“ sprožila misel, naj bi se v Ljubljani sešli zastopniki in poznavalci vseh krajev, da se posvetujejo, kako primorati vlado, da bi v rečenih mestih oskrbela za varnost Slovencev in Hrvatov, ki so zdaj na milost in nemilost izročeni svojim narodnim nasprotnikom.

— **Laška podivjanost.** Slovenski deželni poslanec in mestni odbornik tržaški Franc Dolenc se je te dni prišel kopat v kopališče Excelsior v Barkovljah pri Trstu. Takoj, ko je vstopil, se je mej navzočimi Lah začelo sumljivo gibanje, katero se je kmalu spremenilo v divjaško početje. Lahi so Dolenca že pri kopanju nadlegovali, a ko je odhajal iz kopališča, so ga obsipali s psovkami in ga obmetavali z blatom, In zakaj vse to? Ker se je Dolenc predrnil nasvetovati, naj se tržaški Corso prekrsti v Corso Franca Jožefa!

— **Strašna nesreča.** Minolo soboto se je pri trgovcu Mihaelu Maliku v Ajdovščini vnel soč spirita. Dacar Kalin in trgovčeva žena sta umrla vsled dobljenih ran še tisti dan.

— **Povožen** je bil na železnici nad Kranjem čevljarski vajenec Matevž Bevec iz Mavčič. Našli so ga grozno razmesarjenega na železniški progi.

— **Obesil** se je v Trnovem na Notranjskem osemdesetletni cestar Luka Bizjak.

— **Ponesrečila** sta se na Bledu pri zidanju nove šole dva delavca Anton Dežman, kateremu je bilo vtisnjeno hrbtišče, in Anton Tomše, kateremu je bila preparana noga.

— **Cesarica Elizabeta †.** Ves slovenski narod žaluje za presvetlo cesarico. Deželni odbor kranjski, mestne, trške in kmetijske občine so naznanili vladi svoje sožalje. V imenu dež. odbora se udeleži pogreba dež. glavar Detela, v imenu mestne občine ljubljanske župan Hribar. Glavar položi na krsto lovorov venec, župan Hribar srebrn venec. Ves teden že vihrajo v vseh krajih črne zastave z javnih in zasebnih poslopij. Knezoškofijski ordinarijat je za dan 19. t. m. odredil po vseh župnijskih, duhovnijskih in samostanskih cerkvah ljubljanske škofije slovesne črne maše za pokoj visoke pokojnice.